

2. Італія. Медичі [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.vokrugsveta.ru/tv/vs/cast/504/>
3. Климент VII [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.hrono.ru/biograf/bio_k/kliment07.php
4. Лев XI [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%9B%D0%B5%D0%B2_XI
5. Медичі [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%9C%D0%B5%D0%B4%D1%96%D1%87%D1%96>
6. Пій IV [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.hrono.ru/biograf/bio_p/piy04.php
7. Правителі Флоренції [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.krugosvet.ru/enc/istoriya/MEDICHI.html?page=0,0#part-3>
8. Ролів А.Д. Виникнення сеньйорії Медичі і культура Відродження. А. Ролів - В кн. : Культура і суспільство Італії напередодні нової доби. М., 1993. - 230с.

Кудасова А.

Науковий керівник – доц. Валіон О. П.

СОЦІОКУЛЬТУРНИЙ АСПЕКТ В РОЗВИТКУ США ПІД ЧАС ГРОМАДЯНСЬКОЇ ВІЙНИ 1861-1865 рр.

Соціокультурний аспект дослідження суспільного життя нині є надзвичайно актуальний, оскільки дає змогу зануритися у менталітет, манери, характер, специфіку поведінки людей. Особливо, коли мова йде про Сполучені Штати Америки у роки Громадянської війни 1861-1865 рр. Саме тоді країна була розділена на північан та південців, прихильників і противників ліквідації рабства. Різні суспільно-економічні системи, відмінні погляди на майбутнє американської держави розділяли федератів і конфедератів. Розбіжності між ними мали антагоністичний характер, зрештою, привели до Громадянської війни 1861-1865 рр. Боротьба між Північчю і Півднем охопила і соціокультурну складову, глибше вивчення якої дасть змогу комплексно осягнути ситуацію, що склалася у США у другій половині XIX ст., й привела до кардинальних змін у житті американського суспільства.

Президентство Барака Обама вкотре привернуло увагу до наслідків Громадянської війни, адже успішне вирішення негритянського питання, інтеграція темношкірих у соціально-економічну й політичну структуру держави, дозволили їм заявити на всіх рівнях, в тому числі й найвищому. З погляду на це, дослідження соціокультурних особливостей американців у другій половині XIX ст. є особливо важливим, адже концентрує науковий інтерес на одному з найдраматичніших етапів історії США.

В американській історіографії тема Громадянської війни Півночі і Півдня є традиційною і однією з найбільш досліджених. У той же час, по вірному зауваженню Д. Ратмани, вивчення Півночі і Півдня йде як би двома потоками, паралельно [1]. Ці дві історіографічні хвилі жодного разу не зливалися. Дану тему вивчало багато науковців, це зокрема ліберальний американський історик Кеннет Стемп, Дж. Рейнолдс, Герман Геттавей. Найкращий однотомний огляд періоду Громадянської війни подає Джеймс М. Макферсон у праці "Бойовий крик свободи: Ера громадянської війни". Також варто відмітити появу книги Девіда Дональда "Обличчям до ворога. Перспективи вивчення Громадянської війни", де зібрано 36 есе, написані різними істориками, які кожен по-своєму інтерпретують події [2]. Щодо історії Союзу та Конфедерації у цей період, то варто звернутися до праць Філіпа Палудана і Гері Галахера. Історіографічною базою досліджуваної проблеми послужили праці також і російських вчених-істориків, зокрема, Алентьевої Т.В., Буріна С.М., Іванова Р.Ф., Джорджадзе О.М., Дементьев І.П та інші.

США – держава, котра займає широкі простори всього північно-американського континенту, налічує велику кількість етнічних спільнот і народностей. Часто навіть в межах однієї країни, населення не розуміє певних звичок і моделей поведінки своїх сучасників, годі й говорити про величезну федерацію, з різним культурним, етнічним і лексичним складом. Ще у довоєнний період серед багатьох культурних діячів Півдня було поширене бажання виокремлювати південні штати від північних, вихваляючи їх природу, гостинний характер південних "діксі", яким вони відрізняються від північних "янкі", та ідилію плантаторського світу [5].

Північ і Південь країни мають різні традиції та звичаї, що зумовлює наявність міфів і стереотипних уявлень один про одного. Зокрема, одні з найдавніших міфів про Південь висвітлені у класичних фільмах, як-от "Віднесені вітром". Південь у них постає як аграрна спільнота під проводом білих плантаторів і їхніх родин, які мешкають у будинках з великими білими колонами і є у своїх громадах "природною" аристократією. У цій інтерпретації, південці добре ставляться до рабів, є відданими незалежності і лицарській честі, саме тим цінностям, які обстоював Томас Джефферсон [3, с. 329].

Та це не єдина інтерпретація образу південців у літературі і джерелах загалом. Протилежний образ складають численні аболіціоністські памфлети, які з'являлися один за одним у той час. Схожу стилістику змальовує роман Гарріет Бічер Стоу "Хатина дядька Тома", де плантатори – це жорстокі і нахабні аристократи, які не вважають рабів людьми, що тягне за собою нехтування правами і потребами чорношкірого населення, знущання над ними і нівелювання будь-яких сімейних цінностей всередині сімей рабів [3, с. 329].

Власне, ці свідчення не безпідставні. Про жорстокість тодішніх плантаторів ходили легенди, писали твори на основі реальних спостережень авторів, де зазвичай подавалися відверто аболіціоністські погляди. Одним із них є роман Річарда Хілдрета "Білий раб", у якому Арчі Мур, син полковника-плантатора і рабині, колір шкіри якого практично не відрізнити від білої людини, розповідає про те, як власний батько робить його рабом, згодом відриває від дружини і дитини, б'є і морить голодом, внаслідок, його перепродують з рук в руки. Він постійно зустрічається з найогиднішими сторонами рабовласницької системи [4].

Європейці захоплювались американським суспільством. На відміну від Європи, статечної, наскрізь пронизаної становими забобонами й усталеними традиціями, США вражали своїм динамізмом і широкими можливостями для досягнення успіху. Багаті американські промисловці походили з "низів" суспільства. Особливістю американського суспільства була його мобільність – часта зміна професій у пошуках прибутків, переїзди, постійне прагнення до поліпшення свого добробуту й досягнення вищого соціального статусу [6]. Ідеалом американського суспільства була людина, яка створила себе завдяки власній енергії та спритності. Повага до батьків, до старших загалом, була на рівні закону. Як і ввічливість відносно один одного.

Для розуміння сутності соціокультурного конфлікту між Північчю і Півднем, варто зробити порівняльну характеристику його основних аспектів. Необхідно зазначити, що територіально до Півночі окрім північних штатів частково входили території Заходу. Зупинимося на типі господарства і формах експлуатації, притаманних вищезгаданім регіонам. Для Півночі – це, безумовно, фермерське господарство, на якому працювали члени родини та наймані робітники, тоді як для Півдня характерним було плантаційне господарство з використанням праці рабів афроамериканців. Північ була більш індустріальною, хоча там також вирощували сільськогосподарську продукцію, але в меншій кількості, ніж на Півдні, який спеціалізувався на вирощенні бавовни та інших технічних культур для експорту в країни Європи. Щодо впливу на економічний розвиток регіону, то Північ показувала швидкі темпи економічного розвитку, здійснювалася промислова революція, Південь ж навпаки, гальмував розвиток у регіоні, поступово перетворюючись на сировинний придаток Великобританії. Щодо характеристики людського фактору, варто згадати демократичність, працьовитість, ініціативність, соціальну мобільність та расизм, які переважали у соціальних рисах жителів Півночі, і натомість аристократизм, расистські погляди, прив'язаність до минулого і боязнь змін, які спостерігалися на Півдні. Зауважимо, що в обох угрупованнях були расисти, що не полегшувало становище чорношкірого населення, і надалі ця тенденція в історії США зберігалася.

Отож, безсумнівно, Північ і Південь віддалилися і були наче два абсолютно різних світи, яким важко було зрозуміти один одного, але все ж, у них було декілька спільних рис. Окрім вищезазначеного тотального расизму, їх об'єднувало бажання благополуччя для своїх родин, знайомих, і, безумовно, після початку війни з обох боків населення зіткнулось із наслідками: необхідністю підтримання економіки на довоєнному рівні, незважаючи на нестачу робітників на фабриках, фермерських господарствах, обмеження звичного експорту, проблемах психологічного характеру у солдатів на війні і поза нею.

Характерною рисою Півдня був моральний кодекс, якого з гордістю дотримувалися більшість білих чоловіків. Його основою було вразливе почуття честі, але туди входили також відданість родині, штатові, регіонові, повага до старших і вищих за рангом, чутливість до дрібниць. Він виявлявся у ревній обороні жіночої чистоти, в схильності роздмухувати особисті образи і влаштувати з цього приводу дуелі, що стало доволі масовим явищем. Чоловіки плекали і захищали свою честь, а жінки берегли свою чесноту, мали бути цнотливими, побожними й покірними [3, с. 335]. Загалом, чоловіки любили полювати, їздити верхи й закладатися на гроші граючи в кості чи карти, на кінних перегонах або деінде. Всі ці тонкощі звичаїв і етикету Півдня надзвичайно влучно проілюстровано у кінокартині "Віднесені вітром".

Загалом у тогочасному суспільстві було декілька станів: плантатори, середній клас, "бідні білі", "вільні кольорові" і раби. Плантатори володіли великою кількістю землі і щонайменше 20 рабами, вони вважали себе "природною аристократією", і позиціонували себе відповідно до цих уявлень. Часто справді розкішно жили, але зазвичай мали не так багато часу на дозвілля, оскільки керували цілим агрокомплексом на своїй території. Траплялися випадки, коли плантаторами були і негри. Щодо середнього класу, то його становили дрібні фермери і ремісники, які часто працювали управителями плантацій.

Дрібні фермери жили значно скромніше за плантаторів, у невеликих будиночках, вирощували сільськогосподарську продукцію переважно для себе, отримуючи кошти від торгівлі з сусідами. Чоловіки працювали у полі, жінки – частково, присвячуючи частину дня домашнім обов'язкам. Такі люди не мали рабів, але парадокс був у тому, що вони підтримували рабовласництво, адже вважали, що якщо звільнять рабів – землею доведеться ділитися.

"Бідні білі" – занепалий клас, який отримав найгірші землі [3, с. 335], тому вони займалися полюванням і рибальством. Загальноприйнятою була думка, що ці люди – нащадки злочинців, висланих до колоній у покарання, або слуг-контрактників.

"Вільні кольорові" мали непевний статус, балансує між свободою і рабством, зазнавали правових обмежень через колір шкіри. До них належали і мулати, деякі з них ставали заможними, поповнюючи клас рабовласників, проте це були поодинокі випадки. Найчастіше чорними рабовласниками були вільні чорношкірі, які викупували членів своєї родини задля їх звільнення [3, с. 336].

Раби здебільшого працювали на плантаціях, а також їх використовували як слуг для домашньої роботи. Польові робітники працювали цілий день, від світанку до заходу сонця. Двічі на рік їм роздавали одяг, а взуття видавали лише зимою. Шлюби рабів не мали законного статусу, однак іноді, з дозволу плантатора, все ж проводили схожі церемонії. Дітей змалку привчали до роботи, поступово збільшуючи навантаження і складність роботи. У 10-річному віці діти вже працювали цілий день на полі, поруч із дорослими.

Таким чином, зіткнення культур, загалом відмінних соціокультурних особливостей, що відбувалося у США напередодні та у ході Громадянської війни, що більше поглибило прірву між північчанами і південцями. Вони вважали себе двома різними народами, що демонструють слова генерала Шермана: "Ми б'ємося не просто з ворожою армією, ворожим народом, який має відчуття важку руку війни" [3].

ЛІТЕРАТУРА

1. Ратман Д. Мифы, мораль и мегатеории как проблемы исторического синтеза. На примере американского Юга до Гражданской войны // Американский ежегодник, – М., 2000. – С. 66-76.
2. David Herbert Donald, Robert Cowley With My Face to the Enemy: Perspectives on the Civil War. – Berkeley Books, 2002. – р. 522
3. Тіндал, Д. Б. Історія Америки / Д. Б. Тіндал, Д. Е.Шай. – Л., 2010. – с. 904.
4. Хилдрет Р. Белый раб / пер. с англ. В.С. Вальдман; под ред. А.М. Шадрина; вступ. ст. и примеч. М.С. Трескунова. М. – Л.: Гослитиздат 1960. – с. 432.
5. Speiser M. Origins of the Lost Cause: The Continuity of Regional Celebration in the White South, 1850-1872 / M.Speiser // Essays in History. – Digital source. – Режим доступу: <http://www.essaysinhistory.com/archive/2011-issue/6/>
6. Лакиер А.Б. Путешествие по Северо-Американским Штатам, Канаде и Кубе [Электронный ресурс] / Александр Борисович Лакиер // — СПб., 1859. — Режим доступу: [https://lib.rgo.ru/reader/flipping/Resource-5787/10000601_Lakier,%20Aleksandr%20Borisovich%20\(1824-1870\).%20Puteshes/index.html](https://lib.rgo.ru/reader/flipping/Resource-5787/10000601_Lakier,%20Aleksandr%20Borisovich%20(1824-1870).%20Puteshes/index.html)

Бабій А.Ющишин А., Янишин Н.

Наукові керівники – доц.Балик Н. Р., доц.Мартинюк С. В., доц. Генсерук Г. Р.

РОЗРОБКА 3D-МОДЕЛІ АРХІТЕКТУРНИХ СПОРУД

У сучасному житті стало незамінним використання комп'ютерної техніки. Багато галузей використовують комп'ютери для прискорення вирішення різноманітних задач. Ще донедавна комп'ютерна техніка була лише допоміжним пристроєм для людини. Основні завдання виконувала людина, а комп'ютер лише проводив різні обчислення. Тепер перед людством постали завдання масштабних будівництв, майбутніх проектів, відновлення історичних споруд. З появою потужних графічних програм, здатних візуалізувати складні технологічні процеси, почалася нова ера у комп'ютерній індустрії.

Сьогодні 3D-моделювання знаходить своє застосування у багатьох галузях людського життя. Однією з них є візуалізація макетів архітектурних споруд, мікрорайонів, селищ з усією інфраструктурою. Жодна раніше створена технологія не відтворить так точно макет, як 3D-моделювання.

Метою статті є аналіз існуючих 3D-технологій для створення тривимірних макетів архітектурних споруд.

Актуальність дослідження. Третій вимір з'явився завдяки працям Айвена Сазерленда і Девіда Еванса. У 60-х роках ХХ століття науковці відкрили кафедру векторної і растрової графіки та створили програмне забезпечення, в якому можна було вивчати простір у всіх його напрямках. Студент цієї кафедри Ед Катмулла створив перший 3D-макет — образ його власної кисті руки. На основі всіх розробок було створено софт-продукт SketchPad для рекламних логотипів. Саме завдяки цій програмі ми маємо таке 3D моделювання, яким воно є зараз. На початку 70-х років ХХ століття тривимірна графіка стала ще популярнішою. Першою комерційною 3D-анімацією був логотип для компанії IBM, який повертався на 360° [5].

У 1981 році компанія «Силіконова графіка» випускає пакет прикладних програм Geometry Pipelines, який суттєво полегшив і прискорив роботу з 3D-моделями.

Програми для 3D-моделювання можуть допомогти перетворити деякі ідеї в красиві моделі та прототипи, які згодом можна буде використовувати в різних галузях. Ці інструменти дозволяють створювати моделі незалежно від рівня підготовки фахівців. Сьогодні 3D-моделі використовують у різних сферах, а саме: кіно, комп'ютерні ігри, дизайн інтер'єру, архітектура [4].

Вибір оптимального програмного забезпечення для моделювання часто буває важким, так як доволі складно знайти програму, яка містить увесь необхідний функціонал.

На основі аналізу літературних джерел нами виділено програми для 3D-моделювання, які є найпопулярнішими серед користувачів [1, 3].